

(המשך מעמוד 43)

מוגבלת. אחרי שיצאה לעולם, נפתח לה הראש, ומכיוון שחשבה בשפה האנגלית התפתח אצלה אוצר המילים בשפה זו. היא רזה כמו מקל, ומספרת לי שהי רדה עשרה קילוגרמים ממישקלה לא ב' כוונה. "אני לא אוכלת שום דבר", היא אומרת, "ותאמיני לי שאני לא בדיאטה. פשוט לא בא לי לאכול". יחד עם הי קילוגרמים פחת כנראה גם המישקל הסגולי של החזה המפורסם, ואני שואלת אותה בתדהמה: "לזה קוראים השדיים של המדינה?" פנינה משיבה מייד: "היית מאמינה? ועוד אומרים שהזקתי לעצמי סיליקון, שמעת בחיים שלך שטויות כזי אלה! אנשים ממצאיים עלי כל מיני סיפורים, בשביל מה לי להזיק סיליקון? מה אני בת שלושים? אני בסך הכל בת 26!" היא נוהגת במכונית פיאט משוכללת עם מיוזג אוויר וכפתורים ש מעלים ומורידים את החלונות, יש לה ארון ענק מלא בגדים, עשרות זוגות

גם העיתונאים לא מספיק אינטליגנטיים. אף אחד לא הצליח לקלוט אותי. אפילו העולם הזה, למרות שהוא גידל אותי וכתב עלי את הכתבות הראשונות, אני לא חר שבת שהוא קלט את הראש שלי. את לא חושבת שאת בעצמך עזרת בכניית התרמית שלך? לא, אני מאוד כנה ופתוחה. כששואלים אותי שאלה, אני עונה ביושר. הטעות שלי הייתה שהגעתי ארצה מהעולם הגדול. הייתי בשיא העושר והפתיחות, ולא חשבתי שאני באה לפרובינציה. גם אני הייתי פרובינציאלית לפני שיצאתי החוצה, אבל היה לי שכל להיפתח ולתת לעצמי צ'אנס. המיד רצייתי לנסות דברים ולהסיק מסקנות. אז כשבאתי ארצה וראיינו אותי, דיברתי בצורה הכי פתוחה על יחסים עם גברים ועל מתנות מגברים. בחוץ לארץ אלה דברים מובנים מאליהם, אבל בארץ — ישמור אלהים! לא תיארתי לעצמי בדמיון הכי פרוץ שלי, שאנשים יקבלו

רוב האנשים בארץ הם אפורים, אז כשיש בסביבה מישהו יותר צבעוני זה מערער להם את שווי המשקל. לגבי יש קנאה עצומה. לא ראיתי אדם שמקנאים בו כמו שמקנאים בי. למה? כל אחד והמזל שלו. אנשים לא צריכים לקנא כל-כך האחד בשני. הקנאה מפריעה לך באופן ממש? אני לא חיה עם אנשים שמקנאים בי. אני לא מחלקת איתם את המיטה שלי. מי שקרוב אלי, יודע מי אני ומה אני וזה מה שחשוב לי. אני לא יכולה לשכנע את כל העולם ולהגיד: הן תאהבו אותי! שמעתי שדוגמניות אופנה מסרבות להופיע איתך בתצוגות אופנה, ושבתצוגות אופנה מפויימת הן הטיזו ומו נאמצת לשמש במקום כדוגמנית כמנחת התצוגה. זה בולשיט! הייתי אצל אמרגן אחד והוא הציע לי להופיע בתצוגת אופנה. אמרתי לו: אתה לא יכול להרשות לעצמך את המחיר שלי, או הוא הציע לי להגנות את התצוגה. תביני, תצוגות אופנה לא מענינות אותי. זה לא ברמה שלי לקבל 5000 לירות ולרוץ בכל הארץ. אני מרגישה צער על הדוגמניות. כל דוגמניות הצמרת יותר מבוגרות ממני. הן לא מרוויחות פסיק ממה שאני מרוויחה. אני עושה לחברת ליוויס מבצע, ואני מקבלת חצי מיליון לירות. כמה מהן את מכירה שמקבלות הצעות כאלה? הן פשוט מקנאות בי, כי אף אחת מהן לא הגיעה למה שאני הגעתי.

את רואה בזה כבוד? בטח כבוד, רואה בזה המון כבוד. אם דן אלמגור מכניס אותי לספר שלו על אנשים מפורסמים בארץ, זה כבוד. אם מומינים אותי לאירועים חברתיים עם לאה רבין, זה כבוד. אם אני מוזמנת לארוחות ערב ומושיבים אותי ליד חברי כנסת, זה כבוד. את לא חושבת שמתייחסים אליך כאל קוריוז?

לא ראיתי אדם שמקנאים בו כמו שמקנאים בי. למולי אני לא מחלקת את המיטה שלי אם אלה שמקנאים בי או מרכלים עלי

גם אל מרילין מונרו ואל ג'ין מנספילד התייחסו כאל קוריוז. כל זמן שמדברים עליך, ולא חשוב מה אומרים, את מעניינת. מה יקרה לך כרגע שיפסיקו לרדב עליך? אני לא בונה את חיי על זה שמדברים עלי. חיי מלאים בהרבה דברים. החיים שלי לא משעממים, אין רוטינה. כל יום יש משהו חדש. אני לא הייתי מסוגלת לעבוד

פנינה בפתחתיקווה החיים שלי לא משעממים. כל יום קורה לי משהו!

נעליים, ויהלומים ששמורים בכספת בי בק. היא אומנם גרה לבד בדירה השכורה, אך במהלך השיחה פותח משהו את הדלת במפתח, ולחדר נכנסת צעירה. פנינה מכירה לי אותה כיהודית, בת דודתה. כשאני שואלת אם יהודית גרה איתה, היא אומרת: "נתתי לה לגור איתי. מסכנה, היא גרה בפתח-תיקווה ועובדת בתלאביב. היא ישנה פה כי אני פוחדת לישון לבד". איפה החדר שלה, אני שואלת, ופנינה אומרת: "מה ז'ו-מרת, היא ישנה איתי בחדר השינה". ואני חושבת לעצמי: חלומה של כל גבר ישראלי ממוצע ישנה במיטת פור-מאייקה כפולה עם בת-דודתה. מי היה מאמין?

אני יושבת שעה שלמה בדירה לפני שאני פותחת בראיון. את פנינה לא צריך לראיין. היא מדברת בלי סוף. לבסוף נמאס לה, כנראה, והיא אומרת לי: "גו, תתחילי כבר לשאול שאלות, מה הבעיה? תשאלו ואני אענה לך. יש לי נסיון בראיונות, אבל הפעם אני רוצה שזה יהיה אמיתי. שזה לא יהיה כמו בפעמים הקודמות. אני רוצה שאנשים יכירו את פנינה האמיתית".

מה ההבדל בין אשה נשואה, שהחחנה בשביל נסך, וביני? זה לא זנות אם גבר, שרוצה אותך, שזר לך ושוכר בשבילך דירה

אני יושבת שעה שלמה בדירה לפני שאני פותחת בראיון. את פנינה לא צריך לראיין. היא מדברת בלי סוף. לבסוף נמאס לה, כנראה, והיא אומרת לי: "גו, תתחילי כבר לשאול שאלות, מה הבעיה? תשאלו ואני אענה לך. יש לי נסיון בראיונות, אבל הפעם אני רוצה שזה יהיה אמיתי. שזה לא יהיה כמו בפעמים הקודמות. אני רוצה שאנשים יכירו את פנינה האמיתית".

פנינה כפמדימין בחיים שלי לא חייתי מגברים. היחסים שלי עם גברים בנויים על רגשות וכאב!

כפקידה. אין לי מספיק סבלנות לשבת במקום אחד. אני אדם יוצר, אני הייבת כל הזמן ליצור. מה את יוצרת? עשיתי הצגה. כמה אנשים את מכירה שמפיק לקח והשקיע בהם כסף רק ביגלל השם שלהם? ההצגה נכשלה. כי החומר היה מופת. ההצגה לא נכשר לה בגללי! איך קרה שהקהל לא בא לראות את פנינה רוזנבלום? הקהל בא, ועוד איך בא! למה אם כך ההצגה ירדה? היא הועלתה לפני בחירות. זו הייתה תקופה מופתת. זה נשמע כמו תירוץ. ראי, אם מפיק משקיע 400 אלף לירות בהצגה, הקהל לא פראיר. גם אם פראנק סינטרה היה נותן הופעה מופתת אף אחד לא היה בא לראות אותו. למה את לא מופיעה בסריים?

נית מספר אחד. כולן הלכו עם התסרוקת שלי. גם בחוץ-לארץ אני מפורסמת. כתבו עלי בגרמניה בבילד צייטונג ובאנגליה באיבינג סטאנדארט. כמה דוגמניות את מכירה שכתבו עליהן בעיתונים זרים? ואיזה דוגמנית את מכירה, חוץ מחני פרי, שעשתה בארצות-הברית סרט פירסומת לטלוויזיה? טוב את היית חברה שלי בעל החברה... מה זה משנה! מותק, אני לא הלכתי לסוכנת דוגמניות. לא חשבתי על קאריירה. תאמיני לי כל הדוגמניות שתקועות כאן הן פרובינציאליות קטנות. את ידעת איזה קאריירה אני עושה? את שואלת למה הגעתי? כתוצאה מהכתבה בהעולם הזה הייתה עלי כתבה בהארץ ובידיעות אחרות. נות. למה כותבים עלי ולא כותבים על שאר הדוגמניות? למה מכניסים אותי לכל דבר פוליטי? מישהו כותב ספר ופיתאום כותבים עלי, מישהו אומר משהו — שמים תמונה שלי; יש משחק כדורסל — מצלמים אותי.